

จันทนา แสสุวรรณ (2522) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การติดตามผลมหาบัณฑิต สาขาวิชา พหุศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทราบถึงการพัฒนาการและการนำ ความรู้ที่ได้จากการศึกษาของมหาบัณฑิตไปใช้ในการทำงาน ลักษณะงานและประสิทธิภาพ ของงาน ผลการวิจัยพบว่า มหาบัณฑิตส่วนใหญ่สำเร็จปริญญาบัณฑิต สาขาพหุศึกษา จาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาบัณฑิต ทำหน้าที่ในตำแหน่งอาจารย์มากที่สุด และส่วนใหญ่ทำงานใน สังกัดของรัฐบาล เหตุจูงใจที่ทำให้มหาบัณฑิตไปทำการศึกษาคือ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มากที่สุด คือ ต้องการหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อนำไปใช้ในการทำงาน การนำ ความรู้และประสบการณ์ไปใช้ในการทำงานด้านต่าง ๆ ผลงานทางวิชาการมหาบัณฑิตมีหลาย ประเภท ที่มากที่สุดคือ การจัดหรือร่วมจัดประชุมหรือการสัมมนาวิชาการ นอกจากนี้ มีผล งานอื่น ๆ เช่น การเขียนตำรา การวิจัย การเขียนบทความ และการปรับปรุงหลักสูตร มหาบัณฑิตเป็นสมาชิกสมาคมวิชาชีพมากกว่าสมาคมอื่น ๆ และมีส่วนร่วมในการสัมมนาวิชา การสมาคมมากกว่ากิจกรรมอื่น มหาบัณฑิตมีโครงการพัฒนาวิชาชีพหลายด้าน ได้แก่ ด้านการ เรียนการสอนซึ่งรวมทั้งการพัฒนาหลักสูตรด้วย การเผยแพร่วิชาการ และการบริหารการปรับปรุง บุคลากรทางด้านพหุศึกษา และโครงการอื่น ๆ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดหลักสูตรการเรียน การสอนและการจัดประสบการณ์ให้แก่บัณฑิตนั้น ปรากฏว่า หลักสูตรควรมีการปรับปรุงเนื้อหา วิชาการเรียนการสอนควรมีการปรับปรุงทั้งผู้เรียนผู้สอน และวิธีสอนการจัดประสบการณ์ ควรให้ นิสิตได้มีประสบการณ์ตรงมากที่สุด

สุรีย์ ธรรมเลิศล้ำ (2524) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การติดตามผลบัณฑิตครุศาสตร์ สาขา วิชาพหุศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามผลใน การปฏิบัติงาน ของบัณฑิตครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามผลใน การปฏิบัติงาน ของบัณฑิตครุศาสตร์ สาขาวิชาพหุศึกษา ที่สำเร็จการศึกษาจากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ปีการศึกษา 2505 - 2523 ผลการวิจัยพบว่า ผู้บังคับบัญชาและ บัณฑิต เห็นว่าความสามารถในการปฏิบัติงานของบัณฑิต มีความสามารถมากในด้านต่าง ๆ ดัง นี้

1. ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ บัณฑิตมีความรู้และความเข้าใจถึงความ สำคัญของวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรประมวลการสอนและการวัดผล ประเมินผลทางการศึกษา ควรติดตามความเคลื่อนไหวทางพหุศึกษาและทางวิชาการ
2. ด้านการสอน บัณฑิตมีความสามารถในการปกครองชั้นเรียน มีการรับฟังความ คิดเห็นของนักเรียนในการเรียนการสอน ความสามารถในการอธิบายและสาธิตทักษะทางกีฬา

3. ด้านบุคลิกภาพ บัณฑิต มีความสุขภาพอ่อนโยนและร่าเริงแจ่มใส แต่งกาย สะอาด และท่าทางเหมาะสมกับเป็นครูพลศึกษา มีความขยันหมั่นเพียรอดทน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค รับฟังความคิดเห็นและกล้าแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

4. ด้านคุณธรรม และความประพฤติ บัณฑิตมีความเมตตากรุณาโอบอ้อมอารี แสดงความยินดีในความสำเร็จของผู้อื่น เสียสละเพื่อส่วนรวมและอุทิศเวลาในการทำงาน

5. ด้านมนุษยสัมพันธ์ บัณฑิตมีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ยิ้มแย้มแจ่มใส ต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน นักเรียน เจ้าหน้าที่ และภารโรง

6. ด้านทักษะต่ออาชีพครู บัณฑิตมีความซื่อตรงต่อหน้าที่และเวลา ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ต่ออาชีพครู สร้างและรักษาชื่อเสียงให้กับตนเองและสถาบันที่สอนอยู่

พิมพ์พรรณ รังสิกรรพุม (2525 : บพคัตย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความต้องการในการศึกษาต่อเนื่องของอาจารย์ผู้สอนวิชาบรรณารักษศาสตร์ โนมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย”

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการ ความคิดเห็น เหตุจูงใจและปัญหาในการศึกษาต่อเนื่องของอาจารย์ผู้สอนวิชาบรรณารักษศาสตร์ โนมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยครุรวม ทั้งข้อเสนอแนะของอาจารย์ในการจัดการศึกษาต่อเนื่องทางบรรณารักษศาสตร์ เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับสถาบันที่สอนวิชาบรรณารักษศาสตร์ และสถาบันที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่องให้สอดคล้องกับความต้องการของอาจารย์

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาบรรณารักษศาสตร์ โนมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยครูส่วนใหญ่ มีความเห็นพ้องต้องกันว่า การศึกษาต่อเนื่องมีความจำเป็นต่อการปฏิบัติงานทั้งในปัจจุบันและอนาคต และมีความสำคัญต่อการพัฒนาบุคลากร เพราะทำให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ กิจกรรมการศึกษาที่อาจารย์เห็นว่ามีมีความสำคัญต่อการพัฒนาบุคลากร คือ การอ่านวรรณกรรม การเขียนบทความ ตำรา และการศึกษาต่อทางบรรณารักษศาสตร์ ในการจัดการศึกษาต่อเนื่องให้มีประสิทธิภาพ อาจารย์มีความเห็นว่า สถาบันการศึกษาและสถาบันที่เกี่ยวข้อง ควรจัดกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่องให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และควรร่วมมือกันในการจัดการศึกษาต่อเนื่อง

เหตุจูงใจที่ทำให้อาจารย์ผู้สอนวิชาบรรณารักษศาสตร์ต้องการศึกษาต่อ คือ ต้องการเพิ่มพูนความรู้ให้ทันต่อความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ สำหรับปัญหาในการศึกษาต่อเนื่อง เนื้อหาวิชาไม่ตรงกับความสนใจ ขาดเงินทุนสนับสนุน สถานที่จัดกิจกรรมอยู่ไกล และไม่ทราบว่ามีกิจกรรมการศึกษาต่อเนื่องที่ใด

จรรยาพร ธรณินทร์และคณะ (2529 : บทคัดย่อ) ได้ทำการสำรวจความต้องการบุคลากรทางพลศึกษา ในหน่วยงานภาคเอกชนและรัฐวิสาหกิจในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการสำรวจพบว่า

1. ลักษณะและประสบการณ์โดยทั่วไปของหน่วยงานภาคเอกชนและรัฐวิสาหกิจ ในการส่งเสริมและการบริหารงานพลศึกษา กีฬา สุขภาพและนันทนาการ พบว่า ส่วนใหญ่ได้จัดกิจกรรมเหล่านี้อยู่แล้ว เช่น ในด้านสันทนาการ (ร้อยละ 56.67) มีการจัดสวัสดิการในด้านบริการคลินิก/การตรวจสุขภาพ (ร้อยละ 96.67) ให้เบิกค่ารักษาพยาบาลตามเกณฑ์ที่หน่วยงานกำหนด (ร้อยละ 96.67) มีการจัดฝึกออกกำลังกาย / กีฬา หรือตัวชมรม/ สโมสรกีฬาร้อยละ 66.67 และมีการจัดแข่งขันกีฬาภายในและระหว่างหน่วยงานอื่นๆ (ร้อยละ 83.33) แต่ยังไม่มีการจัดจ้างบุคลากรทางพลศึกษาเพื่อดำเนินงานดังกล่าวโดยตรง

2. ลักษณะและประสบการณ์ของหน่วยงานในด้านการรักษาความปลอดภัย พบว่า หน่วยงานต่างๆ ส่วนใหญ่มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยทางทรัพย์สินและบุคคล (ร้อยละ 88.89) และเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในการปฏิบัติตนตามประกาศกรมแรงงาน พ.ศ. 2528 (ร้อยละ 77.78)

3. ลักษณะความต้องการบุคลากรทางพลศึกษา วุฒิ ป.กศ.สูง พลศึกษาและบริหารพลศึกษาในองค์การของหน่วยงาน พบว่า ส่วนใหญ่ไม่ต้องการ (ร้อยละ 57.78) มีบางส่วนยังไม่แน่ใจ (ร้อยละ 35.55) และเพียงจำนวนน้อยที่ต้องการ (ร้อยละ 6.67) สำหรับบุคลากรวุฒิป.กศ.สูง วิชาเอกพลศึกษาและการรักษาความปลอดภัยส่วนใหญ่ไม่ต้องการ (ร้อยละ 57.78) มีบางส่วนยังไม่แน่ใจ (ร้อยละ 30) และมีเพียงจำนวนน้อยที่ต้องการ (ร้อยละ 12.22)

นพรัตน์ ผลาพิบูลย์, เรณว พงษ์เรืองพันธุ์และผ่องศรี เกียรติเลิศนภา (2530 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาความต้องการศึกษาต่อในสาขาเฉพาะทางการพยาบาลระดับปริญญาโทของพยาบาล" โดยมีผลการวิจัยดังนี้

1. ความต้องการการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของพยาบาลปฏิบัติการ ในสาขาเฉพาะทางการพยาบาลอายุรศาสตร์และศัลยศาสตร์ การพยาบาลแม่และเด็ก และการพยาบาลชุมชน มีร้อยละ 47.5 26.5 และ 15.3 ตามลำดับ

2. ความต้องการของผู้บริหารที่ต้องการให้ผู้ได้บังคับบัญชาศึกษาต่อระดับปริญญาโท ในสาขาเฉพาะทางการพยาบาลอายุรศาสตร์และศัลยศาสตร์ การพยาบาลแม่และเด็กและการพยาบาลชุมชน มีร้อยละ 58.2 20.7 และ 7.5 ตามลำดับ

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาต่อ

3.1 พยาบาลปฏิบัติการที่ประสงค์จะศึกษาต่อ และผู้บริหารที่ต้องการให้ผู้ได้

บังคับบัญชาได้ศึกษาต่อ ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าจะทำความต้องการไม่ได้เนื่องจากสาเหตุต่าง ๆ คือ สอบแข่งขันไม่ได้ ติดภาระทุนผูกพัน มีภาระหน้าที่ในการปฏิบัติงาน หาคณแทนไม่ได้ และมีภาระครอบครัว โดยคิดเป็นร้อยละ 36.1 30.32 25.9 และ 22.6 ตามลำดับ

3.2 พยาบาลปฏิบัติการที่ประสงค์จะศึกษาต่อ วิธีการในการศึกษาต่อที่เหมาะสมที่สุด คือ ลาศึกษาต่อโดยได้รับเงินเดือนประจำ คิดเป็นร้อยละ 97.5

4. การเปรียบเทียบความต้องการการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของพยาบาล ได้ผลดังนี้

4.1 พยาบาลปฏิบัติการมีความต้องการการศึกษาต่อ ในสาขาวิชาการพยาบาล อายุรศาสตร์และศัลยศาสตร์ การพยาบาลแม่และเด็ก และการพยาบาลชุมชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีผู้ต้องการศึกษาต่อในสาขาการพยาบาลอายุรศาสตร์และศัลยศาสตร์มากที่สุด ทั้งนี้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1 ที่ตั้งไว้ว่า "พยาบาลปฏิบัติการมีความต้องการการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ในสาขาการพยาบาลอายุรศาสตร์และศัลยศาสตร์ การพยาบาลแม่และเด็ก และการพยาบาลชุมชน ไม่แตกต่างกัน"

4.2 ผู้บริหารมีความต้องการให้ผู้ได้บังคับบัญชาศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสาขาวิชาการพยาบาลอายุรศาสตร์และศัลยศาสตร์ การพยาบาลแม่และเด็ก และการพยาบาลชุมชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยต้องการให้ผู้ได้บังคับบัญชาเรียนสาขาการพยาบาลอายุรศาสตร์และศัลยศาสตร์มากที่สุด ทั้งนี้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2 ที่ตั้งไว้ว่า "ผู้บริหาร มีความต้องการให้ผู้ได้บังคับบัญชาได้มีการศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสาขา การพยาบาลอายุรศาสตร์และศัลยศาสตร์ การพยาบาลแม่และเด็ก และการพยาบาลชุมชน ไม่แตกต่างกัน"

4.3 ผลการหาค่าความสัมพันธ์ของความต้องการการศึกษาต่อของพยาบาลปฏิบัติการ และผู้บริหาร ปรากฏว่าทั้ง 2 กลุ่ม มีความสัมพันธ์กันในด้านความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทใน 3 สาขาวิชาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3 ที่ตั้งไว้ว่า "พยาบาลปฏิบัติการกับผู้บริหาร มีความเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับการศึกษาต่อระดับปริญญาโทสาขาต่าง ๆ ของพยาบาล"

กรมพลศึกษา (2531 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "ความต้องการตลาดแรงงานของสถานประกอบการ และความต้องการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี 4 วิชาเอกของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 และนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาชั้นปีที่ 2" การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการของตลาดแรงงานที่มีต่อบุคลากรระดับปริญญาตรี วิชาเอกอาชีวอนามัย และการ

จัดการความปลอดภัย วิชาเอกนันทนาการและสวัสดิการในสถานประกอบการ วิชาเอกผู้ฝึกกีฬาและวิชาเอกอนามัยเด็กเล็กและผู้สูงอายุและความต้องการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี 4 วิชาเอกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2531 ผลการวิจัยพบว่า

1. สถานประกอบการที่ต้องการบุคลากร วิชาเอกอาชีพอนามัยและการจัดการความปลอดภัย ได้แก่ โรงงาน (ร้อยละ 55.5) โรงแรม (ร้อยละ 84.6) และบริษัท (ร้อยละ 54.2)
2. สถานประกอบการที่ต้องการบุคลากรวิชาเอกนันทนาการและสวัสดิการในสถานประกอบการ ได้แก่ โรงแรมขนาดใหญ่ (ร้อยละ 60)
3. สถานประกอบการที่ต้องการบุคลากรวิชาเอกผู้ฝึกกีฬา ได้แก่ สโมสรกีฬาสุขภาพและศูนย์ฝึกกีฬา (ร้อยละ 61.5)
4. สถานประกอบการที่ต้องการบุคลากรวิชาเอกอนามัยเด็กและผู้สูงอายุ ได้แก่ สถานสงเคราะห์เด็ก (ร้อยละ 75) โรงเรียนอนุบาลเอกชน (ร้อยละ 52.7) และสถานสงเคราะห์คนชรา (ร้อยละ 83.4)
5. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความต้องการเลือกเรียนวิชาเอกอาชีพอนามัยและการจัดการความปลอดภัย มากเป็นอันดับหนึ่ง (ร้อยละ 29.6) รองลงมาได้แก่ วิชาเอกผู้ฝึกกีฬา (ร้อยละ 22.1)
6. นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาชั้นปีที่ 2 มีความต้องการเลือกเรียนวิชาเอกผู้ฝึกกีฬา (ร้อยละ 46.3) มากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาได้แก่ วิชาเอกอาชีพอนามัยและการจัดการความปลอดภัย

เยาวลักษณ์ นาคปฐม (2534) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาการบริหารหลักสูตร วิทยาศาสตร์การกีฬาในวิทยาลัยพลศึกษา" ผลการวิจัยพบว่า วิทยาลัยมีการวางแผนการปฏิบัติงานในการบริหารหลักสูตรดังนี้คือ ศึกษานโยบายของกรมพลศึกษา มีการเตรียมพัฒนาบุคลากรเตรียมงบประมาณ บริการห้องสมุด ตำราและเอกสารหลักสูตร วัสดุอุปกรณ์สถานที่ ยานพาหนะ การประชาสัมพันธ์ การใช้หลักสูตร และการรับสมัครนักศึกษา ระบุปัญหาคือ มีเวลา และงบประมาณน้อย สำหรับการเตรียมพัฒนาบุคลากรซึ่งจะนำไปสู่การขาดความรู้และทักษะบางรายวิชา อาคารสถานที่ไม่เพียงพอและความก้าวหน้าในวิชาชีพไม่ชัดเจน วิทยาลัยมีการดำเนินงานในการบริหารหลักสูตรดังนี้คือ มีการจัดทำแผนการเรียนรายวิชาตลอดหลักสูตร จัดทำแผนการสอนเอกสารประกอบการสอน และสื่อการเรียนการสอน งบประมาณสำหรับจัดทำเอกสาร ตำรา อุปกรณ์ การให้แหล่งวิทยาการ สถานประกอบการ เพื่อส่งนักศึกษาไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

สรุปปัญหาคือ ขาดแคลนเอกสารตำรา วัสดุอุปกรณ์ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขา แบบทดสอบไม่ได้มาตรฐาน อาจารย์ขาดทักษะในการวิเคราะห์ข้อสอบและขาดคู่มือ การประเมินผลการเรียน

กฤษมา ล่ามัญญ์, อัจฉรา สัปพันท์ และศุภศิริ นงส์ฤทธิพันธ์ (2535 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความต้องการในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้

โดยทำการวิจัยเรื่อง การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สำรวจความต้องการในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในเขต 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้ 2) ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคที่มีผลต่อการศึกษาต่อของนักเรียนกลุ่มดังกล่าว 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ กับความต้องการในการศึกษาต่อและการเลือกสายการเรียน โดยมีผลการวิจัยได้ดังนี้ คือ

1. นักเรียนต้องการศึกษาต่อหลังจากจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 96.75 และไม่ต้องการศึกษาต่อจำนวนร้อยละ 3.25
2. นักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อ มีความประสงค์จะศึกษาต่อในสายสามัญและศาสนามากที่สุดคือร้อยละ 54.83 ศึกษาต่อสายสามัญอย่างเดียวร้อยละ 19.75 สายอาชีพร้อยละ 17.23 สายศาสนาอย่างเดียวร้อยละ 7.75 และสายอาชีพพระยะสั้น น้อยที่สุดร้อยละ 0.42
3. นักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อหลังจากจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีปัญหาด้านการเงินมากที่สุด และต้องการความช่วยเหลือด้านข้อมูลการศึกษาต่อมากที่สุด
4. นักเรียนที่ไม่ต้องการศึกษาต่อหลังจากจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต้องการหางานทำและช่วยเหลือผู้ปกครองในการประกอบอาชีพมากที่สุด
5. ผลจากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปรากฏว่า ความแตกต่างของเพศ ไม่มีผลต่อความต้องการในการศึกษาต่อของนักเรียน แต่มีผลหรือมีความสัมพันธ์กับการเลือกสาขาวิชา ภูมิฐานะและคะแนนเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับการเลือกสาขาวิชารายได้ของผู้ปกครองไม่มีผลต่อการเลือกสาขาวิชา อาชีพของผู้ปกครองไม่มีผลต่อความต้องการในการศึกษาต่อ แต่มีผลหรือมีความสัมพันธ์กับการเลือกสาขาวิชา

ชำนาญ บัวทวน (2536 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปัญหาการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬา ในการแข่งขันกีฬาวิทยาลัยพลศึกษา ครั้งที่ 18” โดยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัญหาการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬา ของผู้ฝึกสอนกีฬาในวิทยาลัยพลศึกษา และเปรียบเทียบปัญหาการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬา 17 สถาบัน จำแนกตามประเภทกีฬาและชนิดกีฬา สรุปผลการวิจัยได้ว่า

1. ปัญหาใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬา 17 สถาบัน ทั้ง 4 ด้าน โดยเฉลี่ยมีระดับมาก คือ ด้านสรีรวิทยาการกีฬา มีค่าเท่ากับ 2.64 ด้านกีฬาเวชศาสตร์ มีค่าเท่ากับ 2.61 ด้านโภชนาการกีฬา มีค่าเท่ากับ 2.80 ด้านการจัดการศึกษามีค่าเท่ากับ 2.62 และด้านจิตวิทยาการกีฬาเท่านั้น โดยเฉลี่ยมีระดับน้อย คือ มีค่าเท่ากับ 2.47

2. ปัญหาการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬา 17 สถาบัน พบว่าระดับปัญหาการใช้วิทยาศาสตร์กีฬา ใน 3 ด้าน คือ ด้านกีฬาเวชศาสตร์ ด้านจิตวิทยาการกีฬา ด้านโภชนาการกีฬาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และใน 2 ด้านคือ ด้านสรีรวิทยาการกีฬา และด้านการจัดการกีฬา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3. ปัญหาการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬา จำแนกตามกีฬา 6 ประเภท ได้แก่ กีฬาประเภทเร็กเก็ต, กีฬาประเภททีม, กีฬาประเภทความแม่นยำ, กีฬาประเภทความเร็ว, กีฬาประเภทปะทะ และกีฬาประเภททดสอบตนเอง พบว่า ปัญหาการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬา ใน 4 ด้าน คือ ด้านสรีรวิทยาการกีฬา ด้านจิตวิทยาการกีฬา ด้านโภชนาการกีฬา ด้านการจัดการกีฬาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มีด้านกีฬาเวชศาสตร์เท่านั้นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

4. ปัญหาการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬา ในกีฬา 23 ชนิด ใน 5 ด้าน คือ ด้านสรีรวิทยาการกีฬา ด้านโภชนาการกีฬา ด้านกีฬาเวชศาสตร์ ด้านจิตวิทยาการกีฬา และด้านการจัดการกีฬาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จักรพันธ์ ไชยพรรค (2539 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง "ความต้องการบุคลากรทางพลศึกษาและการกีฬาของฝ่ายพัฒนาทรัพยากรบุคคล หน่วยงานธุรกิจเอกชน ในต้นศตวรรษที่ 21" โดยการวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความต้องการบุคลากรทางพลศึกษาและการกีฬาของฝ่ายพัฒนาทรัพยากรบุคคล หน่วยงานธุรกิจเอกชน ในต้นศตวรรษที่ 21

ผลการวิจัยพบว่า ในช่วงต้นศตวรรษที่ 21 ฝ่ายพัฒนาทรัพยากรบุคคล ของหน่วยงานธุรกิจ เอกชนขนาดใหญ่ 200 อันดับแรกของประเทศไทย มีความต้องการบุคลากรทางพลศึกษา และการกีฬาด้านปริมาณอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 60.1 โดยต้องการเฉลี่ยหน่วยงานละ 1-2 คน ด้านคุณสมบัติต่างๆ พบว่า ด้านสถานภาพและภูมิลำเนา ส่วนใหญ่มีความต้องการบุคลากรที่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 20-30 ปี จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี และมีคะแนนการเรียนที่ผ่านมาอยู่ในช่วง 2.50-2.99 ส่วนคุณสมบัติอื่นๆ พบว่า หน่วยงานต่างๆ มีความต้องการอยู่ในระดับมาก ยกเว้นลักษณะความต้องการได้รับการยกย่อง ความสามารถใน

การพูด หรือเขียนภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น การจบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเปิดของรัฐบาล และการมีฐานะทางครอบครัวอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี มีความต้องการอยู่ในระดับน้อย

นพคุณ ศิริวรรณและคณะ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความต้องการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาและการฝึกอบรมเพิ่มเติมของอาจารย์เกษตร ในหน่วยงานหรือสถานศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการประเทศไทย”

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและสำรวจความต้องการด้านการศึกษาต่อระดับบัณฑิตและการฝึกอบรมเพิ่มเติม รวมถึงการวิเคราะห์และเปรียบเทียบความต้องการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา และการฝึกอบรมเพิ่มเติม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเป็นครูของอาจารย์เกษตร ในหน่วยงานหรือสถานศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางสำหรับสถาบันหรือหน่วยงานที่จัดการศึกษาเกษตรใช้จัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและฝึกอบรมเพิ่มเติม แก่อาจารย์เกษตรในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการต่อไป

ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์เกษตรจำนวนประมาณเกินครึ่งเล็กน้อยแสดงความต้องการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา โดยได้ระบุถึงความต้องการศึกษาต่อสาขาวิทยาศาสตร์เกษตรและการศึกษาเกษตรจำนวนใกล้เคียงกัน รวมทั้งต้องการศึกษาต่อในเวลาราชการและนอกเวลาราชการจำนวนใกล้เคียงกันเช่นกัน ส่วนใหญ่ต้องการศึกษาภายในประเทศ โดยใช้รายได้ส่วนตัวและขอทุนสนับสนุนการศึกษา

สำหรับเหตุผลในการศึกษาต่อ อาจารย์เกษตรส่วนใหญ่ระบุว่า มีความต้องการความเจริญก้าวหน้าในการรับราชการ ต้องการนำความรู้ไปปรับปรุงการเรียนการสอน และต้องการแสวงหาประสบการณ์ใหม่ ๆ ส่วนอาจารย์เกษตรที่ระบุว่าไม่ต้องการศึกษาและยังไม่ตัดสินใจศึกษาต่อได้ให้เหตุผลว่า มีอายุมากแล้ว มีความพึงพอใจในระดับการศึกษาที่มีอยู่และมีภาระทางครอบครัวมาก

ในด้านความต้องการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ด้านการศึกษาเกษตร อาจารย์เกษตรได้ระบุว่า มีความต้องการเกี่ยวกับความรู้ด้านการสอนวิชาเกษตรทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ เทคนิคและวิธีสอนวิชาเกษตร และการผลิตสื่อและการใช้สื่ออย่างมีคุณภาพ เป็นความต้องการระดับมากสำหรับด้านวิทยาศาสตร์เกษตร อาจารย์เกษตรระบุว่า ความรู้และความชำนาญด้านการเกษตรเฉพาะอย่าง เป็นความต้องการระดับมาก

ปธานศาสน จัปจิตกร (2539 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาปัญหาการดำเนินการใช้หลักสูตรวิทยาศาสตร์กีฬาในวิทยาลัยพลศึกษา” โดยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินการใช้หลักสูตร วิทยาศาสตร์การกีฬาในวิทยาลัยพลศึกษา ระหว่างผู้บริหารกับอาจารย์ในวิทยาลัยพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาการดำเนินการใช้หลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาในวิทยาลัยพลศึกษาโดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก ดังต่อไปนี้

1.1 การเตรียมความพร้อม ได้แก่ เรื่องการประชาสัมพันธ์หลักสูตร เรื่องการเตรียมบุคลากร เรื่องการเตรียมงบประมาณ เรื่องการสร้างเชื่อมั่นให้กับคณะครูอาจารย์ เรื่องการจัดระบบข้อมูลพื้นฐาน เรื่องการจัดเอกสารหลักสูตร แบบเรียน วัสดุอุปกรณ์ และสื่อการสอน ยกเว้น เรื่องการประสานงานกับหน่วยงานภายนอกมีปัญหายุ่งยากอยู่ในระดับน้อย

1.2 การดำเนินงาน ได้แก่ เรื่องการจัดทำแผนการเรียนการสอน และตารางสอน เรื่องการจัดอาจารย์เข้าสอน และการจัดการเรียนการสอน เรื่องการจัดกิจกรรมสนับสนุนหลักสูตร ยกเว้น เรื่องการประเมินผลการเรียนมีปัญหายุ่งยากอยู่ในระดับน้อย

2. เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารกับอาจารย์เกี่ยวกับปัญหาการดำเนินการใช้หลักสูตร วิทยาศาสตร์การกีฬาในวิทยาลัยพลศึกษา ในด้านการเตรียมความพร้อมและการดำเนินงานพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ผานิต วิมลรัตน์ปัญญา (2539 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การวิเคราะห์ความต้องการศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา ภาคคนนอกเวลาราชการ ของครู – อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์

1. เพื่อทำนายเจตนาต่อการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา (ภาคคนนอกเวลาราชการ) ของครู – อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล

2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู – อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา เกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร และการเรียนการสอน ความพร้อมและความสนใจที่มีต่อหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา (ภาคคนนอกเวลาราชการ) ผลการวิจัยพบว่า

1. การทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรมทางเลือกศึกษาต่อในหลักสูตร พบว่า

1.1 เจตคติและการคล้ายตามกลุ่มอ้างอิง สามารถทำนายเจตนาต่อการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา (ภาคคนนอกเวลาราชการ) ได้อย่างมีนัยสำคัญ ($R^2 = .34, P < .01$)

1.2 เจตคติ การคล้ายตามกลุ่มอ้างอิง และอายุ ร่วมกันทำนายเจตนาต่อการ

เลือกศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา (ภาคนอกเวลาราชการ) ได้อย่างมีนัยสำคัญ ($R^2 = .36, P < .01$)

1.3 กลุ่มตัวอย่าง ครู-อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 1,113 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 71 มีเจตนาจะเลือกศึกษาต่อในหลักสูตร ดังนี้

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน ความพร้อมและความสนใจของกลุ่มตัวอย่างบริหาร และกลุ่มตัวอย่างครู - อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ปรากฏผล ดังนี้

1.1 ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความเห็นเกี่ยวกับการสนับสนุนให้บุคลากรในหน่วยงานของตนได้ศึกษาในหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา (ภาคนอกเวลาราชการ) เพื่อการพัฒนาบุคลากรและการเรียนการสอนในหน่วยงานให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น และยังช่วยแก้ปัญหาเกี่ยวกับการขาดแคลนบุคลากรในขณะศึกษาต่อได้ เนื่องจากเป็นการศึกษาภาคนอกเวลาราชการ

1.2 ในส่วนของผู้ตอบแบบสอบถาม กลุ่มครู - อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ได้แสดงความเห็นเกี่ยวกับการเปิดหลักสูตรนี้ เช่นเดียวกับกลุ่มผู้บริหาร เมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มที่มีเจตนาจะเลือกและกลุ่มที่มีเจตนาจะไม่เลือกศึกษาต่อในหลักสูตร พบว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นสอดคล้องกันในเรื่องเกี่ยวกับการเลือกวัย คือ เลือกวันศุกร์และวันเสาร์ ในส่วนเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียน กลุ่มตัวอย่าง ครู - อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ควรที่จะประเมินผลการเรียนรายวิชาด้วยการทำรายงาน และเห็นด้วยที่จะให้เลือกแผนการศึกษาในการจัดทำวิทยานิพนธ์หรือสอบ Comprehensive ใดๆอย่างหนึ่ง

นพเวศน์ ขวัญวงศ์ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความต้องการนักพลศึกษาของสถานประกอบการธุรกิจกีฬาเอกชน" โดย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความต้องการนักพลศึกษาของสถานประกอบการธุรกิจกีฬาเอกชน ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหารในสถานประกอบการธุรกิจเอกชน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 31 - 35 ปี มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี และมีระยะเวลาที่เริ่มปฏิบัติงานในสถานประกอบการจนกระทั่งถึงปัจจุบัน เป็นเวลา 4 - 6 ปี คิดเป็นร้อยละ 66.4, 34.4, 77.9 และ 45.8 ตามลำดับ

2. สถานประกอบการธุรกิจเอกชน มีระยะเวลาในการเปิดดำเนินการมาจนถึงปัจจุบัน ส่วนใหญ่เปิดมาเป็นเวลา 1 - 3 ปี มีการจดทะเบียนเป็นธุรกิจ ประเภทบริษัทจำกัด ประกอบธุรกิจ เป็นศูนย์สุขภาพมากที่สุด มีจำนวนเจ้าหน้าที่และพนักงานทั้งหมดที่เป็นชายจำนวน 10 -

20 คน และเป็นหญิง 10 – 20 คน และมีนักพลศึกษาทั้งหมดที่เป็นชาย จำนวน 10 - 20 คน และหญิง 10 – 20 คนคิดเป็นร้อยละ 34.7, 68.7, 38.2, 45.05, 66.42, 97.70 และ 96.96 ตามลำดับ

3. สถานประกอบการธุรกิจเอกชน มีความต้องการนักพลศึกษามาปฏิบัติหน้าที่เป็น นักปฏิบัติการ, ซึ่งไม่จำกัดเพศ มีอายุ 20 – 25 ปี มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีพลศึกษาเป็นผู้ที่เพิ่งสำเร็จการศึกษา ไม่จำเป็นจะต้องมีประสบการณ์ ควรจะมีความสามารถในด้านว่ายน้ำ และโอบิค้านซ์ มีความสามารถเฉพาะด้านอย่างน้อย 2 ด้าน และต้องการให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ ดำเนินการส่งเสริมสมรรถภาพกายมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 93.9, 68.7, 45.8, 69.5, 61.8, 38.2 และ 35.1, 51.9 และ 50.4 ตามลำดับ

นุฏ นิลวงษานูวัติ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการใช้วิทยาศาสตร์ การกีฬาของนักวิทยาศาสตร์การกีฬาในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 ณ ประเทศไทย" โดยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาของนักวิทยาศาสตร์ การกีฬาในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 ณ ประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาของนักวิทยาศาสตร์การกีฬา ในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 ณ ประเทศไทย มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

เชษฐวุฒิ วัชรคุณ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาการบริหารหลักสูตร วิทยาศาสตร์การกีฬาในมหาวิทยาลัย" โดยในการศึกษานี้มีวัตถุประสงค์การวิจัยคือ เพื่อ ศึกษาสภาพการจัดการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาในปัจจุบัน ปัญหาและอุปสรรคใน การบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาในมหาวิทยาลัยและแนวทางในการแก้ไขและปรับปรุง หลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬาในมหาวิทยาลัย

ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารส่วนใหญ่เป็นเพศชายมีอายุ 50 ขึ้นไป มีวุฒิทางการศึกษา ระดับปริญญาโท ตำแหน่งปัจจุบันพบว่าส่วนใหญ่เป็นรองผู้อำนวยการหรือรองคณบดี มีอายุราชการระหว่าง 11 – 15 ปี พบว่าผู้บริหารส่วนใหญ่มีระยะเวลาปฏิบัติงานในตำแหน่ง ต่ำกว่า 6 ปี อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุมากกว่า 45 ปี สำหรับวุฒิการศึกษา พบว่า อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่มีวุฒิระดับ ปริญญาโท มีประสบการณ์ในการสอน 20 ปีขึ้นไป ส่วนที่เกี่ยวข้อง กับสภาพ และปัญหาของผู้บริหารในการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา ในด้านต่าง ๆ ที่ พบเหมือนกันทั้งสอนทำแผนการสอน และเอกสารประกอบการสอน การขาดอาจารย์ในบางวิชา ในบางสาขา รวมทั้งปัญหาการที่ห้องเรียนและงบประมาณไม่เพียงพอ และรวมทั้งมีปัญหาในการ ติดต่อประสานงานกับหน่วยงานภายใน วัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยี ที่มีความจำเป็น และยังขาดแคลนงบประมาณและความล่าช้าในการอนุมัติงบประมาณจากการที่ขั้นตอนหลายขั้นตอน และมี

ปัญหาซ้ำซ้อนในการจัดแบ่งสายงาน และหน้าที่รับผิดชอบของบุคลากร ทั้งปัญหาในการมอบหมายงาน รวมทั้งขาดความพร้อมในการประชาสัมพันธ์ หลักสูตร มีการจัดอาจารย์ให้สอนตามวุฒิ รวมทั้งมีการเชิญผู้เชี่ยวชาญพิเศษ แต่อย่างไรก็ตามอาจารย์ยังมีชั่วโมงการสอนมากเกินไป และมีอาจารย์ที่ไม่รับผิดชอบชั่วโมงสอน มีวางแผนการจัดกิจกรรมส่งเสริมการให้หลักสูตร และมีงบประมาณส่งเสริม แต่ยังไม่เพียงพอ รวมทั้งขาดวัสดุอุปกรณ์ ขาดมาตรฐานทางวิชาการและขาดมาตรฐานการประเมินผลงาน มีการประเมินแต่ไม่ได้นำผลการประเมินมาใช้ปรับปรุงแก้ไข ส่วนความเห็นของอาจารย์ส่วนใหญ่สอดคล้องกับผู้บริหาร แต่ก็มีบางส่วนมีความเห็นไม่ตรงกันก็ตาม

2.งานวิจัยในต่างประเทศ

ฮอร์ตตัน (Horton, 1978) ได้ประเมินผลโปรแกรมการสอนพลศึกษาในวิทยาลัยชุมชนของฮาร์คันซอ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินสถานภาพของโปรแกรมการสอนพลศึกษาในวิทยาลัยชุมชนของฮาร์คันซอ โดยมี Neilson – Comer - Allesen Soore Care เป็นเครื่องมือในการศึกษา เพื่อดูว่า กลุ่มครูผู้สอน คุณภาพการสอน การจัดรูปแบบ กิจกรรมของโปรแกรม ผู้ฝึกสอนที่มีความชำนาญเฉพาะด้านและการสอนมีขอบเขตแค่ไหน ตามมาตรฐาน Score Card ผลของการศึกษาพบว่า

1. กลุ่มครูผู้สอนมีระดับความสามารถปานกลาง
2. อุปกรณ์การสอนอยู่ในระดับไม่เป็นที่พอใจ
3. การจัดรูปแบบโปรแกรมอยู่ในระดับต่ำ
4. กิจกรรมของโปรแกรมอยู่ในระดับไม่เป็นที่น่าพอใจ
5. ผู้ฝึกสอนที่มีความเฉพาะด้านอยู่ในเกณฑ์สูงกว่าเฉลี่ย
6. โปรแกรมการสอนอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่ามาตรฐาน การประเมินผลโดยส่วนรวมของ

วิทยาลัยชุมชน ของรัฐอยู่ในระดับต่ำ

ความพร้อมของโปรแกรมสอนพลศึกษา ในวิทยาลัยชุมชนของฮาร์คันซอ ได้แก่

1. ห้องสมุดของวิทยาลัยชุมชนมีหนังสือเฉพาะสาขามากเพียงพอ
2. กลุ่มครูผู้สอนมีคุณสมบัติที่ดีเยี่ยม ในด้านการเตรียมตัวสำหรับอาชีพ และ

ประสบการณ์การสอน

3. บริเวณที่ตั้งของโรงเรียนเหมาะสมสำหรับจำนวนนักศึกษาในปัจจุบันและอนาคต

ตามมาตรฐานของ Score Card

4. จากการประเมินผลพบว่าร้อยละ 80 ของนักศึกษาในวิทยาลัยชุมชนลงทะเบียน

เรียนในชั้นซึ่งมีนักศึกษาอย่างมาก 25 คน

5. จำนวนชั่วโมงสอนของครูตีมากตามมาตรฐานของ Score Card

6. วิทยาลัยชุมชนมีวิชาบังคับทางวิทยาศาสตร์พื้นฐานและการศึกษาทั่วไปอยู่ในระดับดีเยี่ยมตามโปรแกรมการศึกษา

สิ่งต่อไปนี้เป็นจุดบกพร่องของโปรแกรมการสอนพลศึกษา ในวิทยาลัยชุมชนของ อาร์คันซอ

1. จำนวนการเป็นสมาชิกของในกลุ่ม หรือชมรมอาชีพโดยกลุ่มครูผู้สอนอยู่ในเกณฑ์ต่ำ

2. การเข้าร่วมประชุมระดับอาชีพของผู้สอนอยู่ในระดับต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

3. อุปกรณ์กลางแจ้ง สถานที่ เครื่องอำนวยความสะดวกทั่วไป อยู่ในระดับต่ำ

4. โปรแกรมกีฬาระหว่างวิทยาลัยเน้นเฉพาะบาสเกตบอล

5. กิจกรรมภายในวิทยาลัยสำหรับนักศึกษายังมีน้อย

6. วิชาเกี่ยวกับกิจกรรมเปิดให้เลือกเรียนน้อยมากสำหรับนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน

วิชาเอกพลศึกษา

หลายวิทยาลัยกำลังพัฒนาอุปกรณ์และขยายโปรแกรมจึงควรมีการติดตามผลอีกครั้งในช่วง 3-5 ปี สำหรับวิทยาลัยชุมชนของอาร์คันซอ

อมอสต์ (Amos, 1992) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "การใช้คำสั่งเกี่ยวกับความคิดรวบยอดเรื่องเกี่ยวกับหลักสูตรศึกษาใน ร.ร. มัธยมศึกษาในไอโอวา" วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือการที่จะให้โรงเรียนตัดสินใจอย่างไรในการรวบรวมความคิดรวบยอดเกี่ยวกับศึกษาใน หลักสูตรเหล่านี้ ทำการสำรวจสำรวจเกี่ยวกับศึกษาที่สัมพันธ์กับวัตถุประสงค์จำเพาะ 2 อย่างคือ

1. ลักษณะของการเตรียมการจัดการของหลักสูตรศึกษาสำหรับเกรด 9 ไปจนถึงเกรด 12

2. ทักษะของครูศึกษาของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาเกี่ยวกับความเป็นไปของศึกษาคือถูกสั่งการโดยการประชุมทั่วไปของรัฐไอโอวา การสำรวจนั้นเกี่ยวกับคำถามในเรื่องของอาชีพ การบอกเล่าเกี่ยวกับทัศนคติ และระดับของความเป็นไปของศึกษาในระดับเกรด 11 แบบสอบถามถูกพัฒนาขึ้น และนำไปให้หลักสูตรของศึกษาและแบบจำลองศึกษา และศึกษาเกี่ยวกับอุปสรรคในการสอน ศึกษาศึกษาประมาณ 80% ของกลุ่มตัวอย่างถูกรายงานโดยครูจากโรงเรียนของ พวกเขาเอง มีการใช้หลักสูตรศึกษาอย่างมาก และถูกจัดขึ้นโดยตามสภาพของโรงเรียน แบบจำลองหลักสูตรศึกษา ส่วนมากถูกใช้อย่างแคล่วคล่อง และแบบจำลองของ

หลักสูตรนั้น ๆ ก็รวมอยู่ด้วย ครูส่วนมากจะถูกประเมินจากเจ้าของ โรงเรียนว่าใช้หลักสูตรสุขศึกษาได้ดี 72% ของครูเหล่านี้ก็รายงานว่าพวกเรามี บทบาทในการพัฒนาหลักสูตร แต่ไม่ถึง 39% มีความเห็นว่าพวกเรามีบทบาท ในการนำหลักสูตรฯไปใช้

บราวเวท (Blauvelt, 1992) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การใช้โปรแกรมพลศึกษาในชนบทของฮอนดูรัส” วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้คือการประเมินการใช้พลศึกษาในพื้นที่ชนบทของฮอนดูรัส เป็นการอธิบายจากทฤษฎีของการมีส่วนร่วมของครูในสภาพและพฤติกรรมซึ่งปรากฏในโปรแกรมพลศึกษาพลศึกษาของโรงเรียนเล็ก ๆ ในชนบทของฮอนดูรัส การวิจัยพบว่านักเรียนและสมาชิกของชุมชนให้เหตุผลอย่างมากเกี่ยวกับความสามารถและความกระตือรือร้นของครูเป็นความสำเร็จโดยการได้รับความช่วยเหลือเครื่องอุปกรณ์เพียงเล็กน้อย สิ่งเหล่านี้ก็เป็นผลจากความช่วยเหลือในการพลศึกษาในพื้นที่ในชนบทที่จะพัฒนาชนชาติให้มีคุณค่าและสามารถจะประสบความสำเร็จภายใต้ความช่วยเหลือเพียงเล็กน้อย ถ้าครูมีศรัทธาและมีประสิทธิภาพ

เมลนิชุก (Melnychuk, 1992) ได้ศึกษาเรื่องการไปสู่การเข้าใจในการอาศัยในโลกของครูพลศึกษาในการใช้หลักสูตร การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความพยายามที่จะสืบค้นความหมายของการใช้หลักสูตรสำหรับครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในการใช้หลักสูตรพลศึกษาใหม่และเข้าใจในขบวนการใช้หลักสูตร ผลการวิจัยพบว่าในอาชีพของครูนั้นไม่พบว่ามีส่วนช่วยทำให้เกิดการจูงใจสำหรับการใช้หลักสูตร ครูนั้นมีความต้องการความช่วยเหลืออย่างต่อเนื่องรวมทั้งผลย้อนกลับและให้ความมั่นใจตลอดของกระบวนการใช้หลักสูตร

สรุป จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและต่างประเทศที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น พอจะสรุปได้ 3 ด้านดังนี้ คือ

1. ด้านความต้องการศึกษาต่อ จากงานวิจัยพบว่า บุคคลส่วนมากมีความต้องการในการศึกษาต่อเพื่อจะพัฒนาความรู้ของตนเองให้ทันต่อความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ แต่จะมีปัญหาทางด้านการเงินที่จะใช้ในการศึกษาต่อ

2. ด้านพลศึกษา จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรการเรียนการสอนพบว่า จะมีปัญหาทางด้านอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอ สถานที่ไม่เพียงพอ การสอนของอาจารย์ไม่ดีเท่าที่ควร การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรน้อยเกินไป

งานวิจัยที่เกี่ยวกับบุคลากร พบว่า หน่วยงานทางภาคเอกชนและรัฐวิสาหกิจมีความต้องการบุคลากรทางด้านพลศึกษาเป็นจำนวนมาก

3. ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา จากงานวิจัยที่เกี่ยวกับหลักสูตรพบว่า ชาวอาจารย์ผู้

สอนที่มีความรู้ตรงกับสาขาวิชาในหลักสูตร ขาดวัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัยได้มาตรฐาน ขาดเอกสารประกอบการเรียนการสอน และสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย

งานวิจัยที่เกี่ยวกับบุคลากร พบว่า ขาดแคลนนักวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีความรู้ความสามารถในการใช้หลักการทางวิทยาศาสตร์การกีฬามาทำการพัฒนา และส่งเสริมการกีฬาของประเทศ

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความพึงประสงค์ที่อยากจะทราบระดับความต้องการในการศึกษาต่อในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา ซึ่งเป็นหลักสูตรใหม่ที่ทางภาคพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จัดทำขึ้นเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของสังคมในปัจจุบันและในอนาคต ว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความต้องการศึกษาต่อในหลักสูตรนี้ระดับใด